Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ignem ponimus. cū uite nrē opa urtutibus distin
guentes immolam. capitū q̄ atq; ea que iecur iux
ta continent incendim cū insensu nrō quo omne
corpus regit. atq; inoculus desideris flama diui
ni amoris ardemus. ⁊ tam pcipit ut pedes atq; in
testina hostie lauent. pedib; enī ꝗa tangit intesti
nis stercora gestant. ⁊ quia plerūq; ia ex desiderio
in cōunitate succendim. ia toto deuotionis sensu ad
appetitū nrē mortificationis inhiam. s; quia adhuc
terrenū aliquid pinfirmitate agim nnulla etiā q
rā subegim illicita incorde toleram. ⁊ cūq; cogita
tiones nras inmunda tēptatio inquinat. qd aliud
quā intestina hostie stercora portam. s; ut cōburi
debeant. lauent. ⁊ quia nimirū necesse ē ut in mu
ndas cogitationes timoris fletus diluat quasin
acceptione sacrificii supn amor incendat. ⁊ æ
quecqd mensul de inexpto certamine uel dee
usationis pristine memoria patit lauet. ⁊ ut tanto
suauius inespectu sui spectatoris ardeat quanto cū
ei assistere cepit. nil terrenū secū nil lubricū in
ara sue orationis imponit. ꝗr q̄ scs humane
mentis damna conspiciat. quod plerūq; se
cogitatione illicita inquinat. ⁊ postqua reau
optis iudex relaxat. ⁊ sua ploransnraq; plo
remus apiat dies. si peccauī ⁊ horā pepcisti
mi. ⁊ cur abiniquitate mea. mundū me esse n
pateris. ⁊ de si apte dicat. si culpā uenia abstulit. ⁊
cur hanc ⁊ amemoria non detergit. sepe autē